

wnosi, albo jeżeli w ciągu jednego miesiąca nie wpłynie od tegoż Komisarjatu żadna odpowiedź, wspomniane wyżej przedstawicielstwo Rzeczypospolitej Polskiej zawiadomi o tem władzę, która oświadczenie opcji uznała za ważne, celem wydania optującemu odpowiedniego poświadczenia.

§ 7. Władze wymienione w art. 4 niniejszego rozporządzenia będą przedstawiały Ministerstwu Spraw Zagranicznych co trzy miesiące — poraz pierwszy, według stanu, do dnia 31 lipca 1921 r.—spisy osób, które złożyły oświadczenie wyboru obywatelstwa polskiego; w spisach tych należy zaznaczać, które oświadczenia zostały uznane za ważne, a które za nieważne.

§ 8. Ministerstwo Spraw Zagranicznych rozpatruje decyzje konsulatów i innych urzędowych przedstawicieli Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad, oraz Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Rad w sprawach wyboru obywatelstwa rosyjskiego lub ukraińskiego i wydaje poświadczenia o wyjściu optującego z obywatelstwa polskiego.

§ 9. Osoby, co do których zostało wydane poświadczenie, wymienione w § 8 niniejszego rozporządzenia, mogą być wezwane przez wojewodę, a w m. st. Warszawie przez Komisarza Rządu, do wyjazdu z Polski do państwa, którego obywatelstwo obrały.

Wyjazd ten winien nastąpić w ciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

§ 10. Wszelkie podania (oświadczenia) i ich załączniki tudzież poświadczenia w sprawach obywatelstwa, unormowanych niniejszem rozporządzeniem wolne są od opłat stemplowych i od opłat za czynności urzędowe.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Skulski

Minister Spraw Zagranicznych:

w z. *Dąbski*

Minister Skarbu:

Steczkowski

376.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 czerwca 1921 r.

o obliczaniu strat, spowodowanych przez przechowywanie, przewóz i oczyszczanie spirytusu na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na zasadzie art. 115 i 439 obowiązującej w b. Królestwie Polskiem rosyjskiej ustawy akcyzowej (T. V. Zb. Pr.), celem ujednostajnienia obliczenia strat powstałych skutkiem magazynowania, przewozu i oczyszczania spirytusu w b. zaborze rosyjskim zarządzam co następuje:

§ 1. Gorzelniom rolniczym i wogóle fabrykom, produkującym spirytus, przyznaje się na pokrycie strat, połączonych z magazynowaniem spirytusu, zanik magazynowy w stosunku — trzech czwartych ($\frac{3}{4}$) procentu od ilości wyprodukowanego spirytusu w ciągu rocznego gorzelnianego okresu, t. j. od 1 lipca do 30 czerwca włącznie następnego roku.

§ 2. Rafinerjom, tudzież oddziałom rafinacyjnym, przyznaje się na pokrycie strat, spowodowanych przez oczyszczanie spirytusu, na którym opłaty rządowe ciąży, zanik rafinacyjny w wysokości półtora ($1\frac{1}{2}$) procentu od ilości surowego alkoholu, poddanego rafinowaniu, w ciągu rocznego rafinacyjnego okresu, t. j. od 1 lipca do 30 czerwca włącznie następnego roku.

Niezależnie od tego zwalnia się od opłaty odszkodowania monopolowego ilość odpadków rafinacyjnych, które zostaną zniszczone w obecności urzędników skarbowych; ilość ta jednak nie może przekraczać $1\frac{1}{2}\%$ ilości surowego spirytusu, poddanego rafinowaniu. Procent ten obejmuje oleje, wydzielone przy przemyściu odpadków rafinacji.

§ 3. Zaniki magazynowe i rafinacyjne w rafinerjach i oddziałach rafinacyjnych fabryk, oczyszczających spirytus skarbowy, oblicza się na zasadzie umów, zawartych z poszczególnymi przedsiębiorcami. Rozrachunek za te zaniki załatwia się, zgodnie z umową, albo z końcem roku rafinacyjnego, t. j. 30 czerwca, albo w terminie, wskazanym w umowie, a w każdym razie, przy zakończeniu odnośnej umowy.

§ 4. Tytułem zaniku drogowego dla pokrycia strat, powstałych w czasie przewozu, przyznaje się od ilości wskazanej w świadectwie przewozowym:

- a) jeżeli najkrótsza droga kołowa, z miejsca wysłania do miejsca odbioru, nie wynosi więcej jak 5 klm. i bez względu na to, czy nastąpiło w drodze przelewanie spirytusu z jednych naczyń do drugich — zanik w wysokości $0,25\%$ (ćwierć procentu);
- b) przy odległościach ponad 5 klm. i przewozie w cysternach z miejsca wysłania, bez przelewania spirytusu w drodze do innych naczyń, zanik w wysokości $0,5\%$ (pół procentu);
- c) przy odległościach ponad 5 klm. i przewozie w beczkach, albo w razie przelewania spirytusu w drodze z jednych naczyń do drugich, zanik w wysokości 1% (jeden procent).

§ 5. Za ubytki magazynowe, drogowe i rafinacyjne, przekraczające dozwolony zanik, zapłaci przedsiębiorca odnośnego zakładu odszkodowanie monopolowe w wysokości obowiązującej w czasie powstania zaniku zasadniczej ceny sprzedaży monopolowego czystego spirytusu.

Zapłata musi nastąpić w ciągu pięciu dni od dnia wpisania zaniku do książki magazynowej i wezwania przedsiębiorcy do uiszczenia należności.

W razie, jeżeli dochodzeniem zostanie stwierdzone, że ubytek, przekraczający dozwolony zanik, powstał wskutek nieprzewidzianych lub nie dających się usunąć przeszkód, to przedsiębiorca, za zezwoleniem Ministra Skarbu, może być zwolnionym od opłaty odszkodowania monopolowego.

§ 6. Badanie zapasów spirytusu w gorzelniach i fabrykach, produkujących spirytus, a także w rafinerjach odbywa się, conajmniej raz na miesiąc. Za podstawę do określenia przyznanej ilości zaników przyjmuje się dane od początku roku obrachunkowego, t. j. od 1 lipca.

§ 7. Dla spirytusu, jaki pozostawać będzie w remanencie 1 lipca każdego rocznego okresu obrachunkowego w gorzelniach i fabrykach, pędzących spirytus, przyznaje się tylko taką część dozwolonego zaniku magazynowego, jaka pozostała niewyczerpaną na rachunku poprzedniego

okresu. W każdym razie ilość tego zaniku nie może przekraczać trzech czwartych procentu zapasu spirytusu, jaki pozostał 1 lipca.

Rachunek zaś zaniku rafinacyjnego zamyka się ostatecznie z dniem zakończenia rafinacji, w każdym razie 30 czerwca każdego roku.

§ 8. W razie ujawnienia nadwyżki w transportach, wydanych z gorzelnii, fabryk, pędzących spirytus i rafinerji, nadwyżka zostaje zapisaną na przychód w miejscu odbioru, a w miejscu wydania zostaje odnotowaną dla uwzględnienia w rocznym obrachunku, z pozostawieniem jednakże pozycji rozchodowej w książce magazynowej bez zmiany.

§ 9. W myśl rozporządzenia Generał-Gubernatora lubelskiego z dnia 7 grudnia 1917 roku (Dz. rozp. № 94) i art. 309—313 ros. ust. akc. osobne bonifikacje na rzecz gorzelnii rolniczych i przemysłowych będą wliczane w cenę odbioru spirytusu i razem w tej cenie wypłacane.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od kampanji gorzelniczej 1921/22, t. j. od dnia 1 lipca 1921 r., z zachowaniem mocy obowiązującej dla umów, jakie zostały i będą zawarte z przedsiębiorcami w poszczególnych wypadkach.

Jednocześnie tracą moc wszelkie dotychczas w tym przedmiocie obowiązujące przepisy.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

14335 P.

Konto czekowe Pocz. Kasy Oszczędności 30130.

Cena 32 mk.

Reklamacje, dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.